PANOU DE ONOARE

CAMPIONI MONDIALI :

— 9 titluri	Virgil Atanasiu	pistol viteză
— 9 locuri II	Aurel Vernescu	caiac 1—500 m
— 4 locuri III	Vernescu—Sciotnic	caiac 2—500 m
	Sciotnic—Turcaş	caiac 4—1000 m
	D. Ivanov—Calenic	
	Maxim—Simionov	canoe 2—10000 m
	Calabiciov—Covaliov	canoe 2—1000 m
	Echipa masculină de popice	
	Echipa feminină de popice	
	P. Purje— C. Rădulescu	popice, perechi

RECORDURI MONDIALE :

	Virgil Atanasiu	pistol viteză, 596 f.
— 2 recorduri	Echipa feminină de popice	2483 p.

CAMPIONI EUROPENI :

— 2 titluri	Nicolae Martinescu	lupte greco-romane
— 3 locuri II		cat. grea
— 4 locuri III	Maria Alexandru	tenis de masă—simplu femei

RECORDURI EUROPENE :

— 2 recorduri	Şerban Ciochină	triplusalt 16,42 m în sală
	Dan Hidioşanu	110 m.g. — 13,6 juniori

CAMPIONI MONDIALI DE TINERET :

— 1 titlu	Ştefan Weisböck	floretă bărbaţi
— 1 loc III		

CRITERII EUROPENE DE SENIORI (sală) :

— 2 titluri	Iolanda Balaş	înălţime femei
	Şerban Ciochină	triplusalt

CRITERII EUROPENE JUNIORI :

— 6 titluri	Petre Teodorescu	100 şi 200 bras
— 1 loc II	Anca Andrei	100 şi 200 spate
— 3 locuri III	Gica Manafu	100 şi 200 bras

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI" :

— 2 titluri	Echipa masculină Dinamo Bucureşti — volei	
	Echipa masculină CSM Cluj — tenis de masă	

CAMPIONATE BALCANICE :

— 24 titluri	Niculae Mustaţă	cros
— 24 locuri II	Echipa feminină	cros
— 22 locuri III	Echipa masculină	cros
	Echipa Rapid Bucureşti	fotbal
	Echipa de tenis de cîmp	
	Ion Ţăranu	lupte greco-romane cat. 78 kg.
	Gheorghe Zamfirescu	200 m
	Zoltan Vamoş	3000 m obstacole şi 5000 m
	Leonida Caraiosifoglu	20 km marş
	Valeriu Jurcă	400 m garduri
	Alexandru Spiridon	înălţime
	Adrian Samungi	lungime
	Şerban Ciochină	triplusalt
	Gheorghe Popescu	suliţă
	Vasile Mureşan	decatlon
	Gheorghe Costache	ciocan
	Mihaela Peneş	suliţă
	Elena Vintilă	pentatlon
	Echipa feminină	tenis de masă
	Maria Alexandru	tenis de masă, simplu
	Dorin Giurgiucă	tenis de masă, simplu
	Mihalca—Alexandru	tenis de masă, dublu femei
	Crişan—Negulescu	tenis de masă, dublu mixt

JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE :

— 1 loc II	Echipa de hochei pe gheaţă

CAMPIONATE EUROPENE FEROVIARE :

— 1 loc I	Echipa României — polo pe apă

CLASARE PE PLAN MONDIAL :

ATLETISM	Iolanda Balaş — locul I înălţime 1,84 m
	Viorica Viscopoleanu — locul 2 lungime 6,59 m
	Mihaela Peneş — locul 3 suliţă 58,36 m
ÎNOT	Cristina Balaban — locul 6 100 m spate 1:09,4
TIR	Virgil Atanasiu — locul 1—2 pistol viteză 596 f.
	Ion Tripşa — locul 1—2 pistol viteză 596 f.
	Ştefan Petrescu — locul 5 pistol viteză 593 f.

BILANŢ...

Acum, la sfîrşit de an, am tras linia şi am adunat! Bilanţul e rodnic. 1966 a fost generos cu sportivii români, a răsplătit strădania şi perseverenţa, pasiunea în pregătire, munca neobosită, cutezanţa.

Pe agenda marilor întreceri ale sportului mondial, reprezentanţii României au constituit prezenţe ferme, demne de stimă şi admiraţie. 9 titluri de campioni mondiali, 2 de campioni ai Europei, numeroase recorduri, cupe şi victorii în competiţiile de amploare, înscrise în marile tradiţii ale sportului, au aureolat pe purtătorii tricolorului românesc.

Sînt, desigur, prilejuri de satisfacţie şi de bucurie, dar – totodată – obligaţii pentru viitor. Pentru că, fiecare biruinţă este, în acelaşi timp, un angajament, o poliţă semnată în alb pentru viitor.

O dată cu anul 1966 am depăşit jumătatea drumului dintre două Olimpiade. Amintirile trecutelor Jocuri Olimpice se estompează tot mai mult şi la orizont se arată perspectivele ediţiei viitoare a marii întreceri.

În aceste condiţii, bilanţul alăturat capătă semnificaţia unui punct de plecare.

Le dorim, din toată inima, succes în drumul care îi aşteaptă. Punctul terminus – Mexico 1968!

Pînă la Olimpiadă n-a mai rămas mult

...Mai sînt doar 653 de zile pînă la 12 octombrie 1968, data la care flacăra aprinsă în Olympia va lumina cerul mexican. S-ar părea că numărul lor este încă destul de mare, dar trebuie avut în vedere că timpul aleargă necrezut de repede.

1966, al doilea din familia anilor preolimpici, a marcat o etapă importantă în activitatea de pregătire pentru cea mai mare dintre întrecerile sportive ale lumii. Marile competiţii ale sezonului au evidenţiat, mai ales, asaltul viguros al reprezentanţilor tinerei generaţii spre cucerirea supremaţiei mondiale. Consultînd tabelele de rezultate constatăm un mare salt valoric faţă de performanţele perioadei corespunzătoare dinaintea Olimpiadei de la Tokio. La numeroase ramuri sportive au fost înregistrate recorduri mondiale, nenumărate performanţe remarcabile. A fost evidentă, de asemenea, o creştere substanţială a nivelului tehnic al întrecerilor, a măiestriei multora dintre viitorii candidaţi la medaliile olimpice.

Rezultatele sportive ale anului 1966 preconizează că pe stadioanele Mexicului (cu sau fără... aclimatizare) lupta pentru întîietate va fi mai grea ca oricînd. Este cît se poate de clar că drumul spre înălţimile podiumului olimpic va putea fi străbătut doar de sportivii perfect antrenaţi, din absolut toate punctele de vedere, de către cei care în răstimpul de 4 ani dintre două ediţii ale Jocurilor Olimpice nu au făcut nici o concesie în munca de pregătire.

Sportivii români sînt conştienţi de răspunderea pe care o reprezintă participarea lor la cea de a XIX-a ediţie a Jocurilor Olimpice şi mulţi dintre ei au avut în 1966 o evoluţie pe măsura aşteptărilor, în concordanţă cu cerinţele marii competiţii mondiale a anului 1968, pentru care se pregătesc.

Pînă la Olimpiadă n-a mai rămas, după cum am văzut mai sus, decît puţină vreme. Şi ea va trebui folosită cu maximă eficienţă.

★

„Post scriptum": pînă la începerea „Olimpiadei albe", de la Grenoble, au rămas însă şi mai puţine zile. Doar 403! Ţinem să reamintim acest lucru specialiştilor noştri în sporturile de iarnă...

R. V.

Grünau 1966. Încă o medalie de aur în bogata colecţie a multiplului campion al lumii, Aurel Vernescu

PREZENŢE ROMÂNEŞTI ÎN ARENA SPORTIVĂ INTERNAŢIONALĂ 1966

Ca şi anii din urmă, 1966 a oferit sportivilor României prilejul unor noi şi frumoase afirmări, prezenţa lor fiind tot mai mult remarcată în arena internaţională. Mărturie stau numeroase declaraţii ale unor personalităţi de seamă, comentarii şi cronici apărute în presă sau rostite la posturile de radio, aprecieri reflectînd admiraţie şi simpatie pentru reprezentanţii sportului românesc. În rîndurile ce urmează vom consemna cîteva asemenea opinii.

La încheierea ultimei ediţii a campionatelor mondiale de caiac-canoe, care s-au desfăşurat la Grünau (R.D.G.), preşedintele Federaţiei internaţionale de caiac-canoe, CHARLES DE COQUERAUMONT, a făcut următoarea declaraţie unui trimis al ziarului nostru: *„Urmăresc de mai mulţi ani cu simpatie şi admiraţie evoluţiile caiaciştilor şi canoiştilor români la marile competiţii europene şi mondiale. De fiecare dată, ei aduc o substanţială contribuţie la creşterea nivelului tehnic de desfăşurare a întrecerilor şi totodată la răspîndirea, popularizarea acestor două ramuri ale sporturilor nautice. La Grünau, echipa României a realizat cinci victorii şi a fost prezentă şi în alte probe în lupta pentru întîietate, confirmînd pe*

Kanu-Länderkampf in Essen

Rumänien nicht zu schlagen

Einziger deutscher Kanusieg durch Irene Rozema

„ROMÂNIA ESTE DE NEÎNVINS", scrie ziarul vest-german „Sport-Beobachter" în titlul cronicii sale dedicate concursului internaţional de caiac-canoe de la Essen (10—11 iulie)

deplin valoarea sa ridicată. M-a impresionat îndeosebi omogenitatea acestei echipe în care, alături de mari campioni cum este Vernescu, au debutat tineri aproape necunoscuţi, dar care s-au numărat în cele din urmă printre laureaţi. Iată ce mă face să cred cu şi mai multă convingere că sportivii români au mari şanse de victorie şi în competiţiile viitoare, la campionatele europene şi, bineînţeles, la Jocurile Olimpice".

În această vară, Capitala ţării noastre a găzduit a VI-a ediţie a campionatelor mondiale de popice, care a reunit peste 100 de sportivi din 10 ţări. Cu acest prilej, reprezentanţii României au cules 16 medalii de aur, 4 de argint şi una de bronz. La încheierea întrecerilor, ADOLF ÖSCH (Elveţia), preşedintele Federaţiei internaţionale de popice a declarat: *„De la început trebuie să vă mărturisesc că am fost plăcut surprins cînd am ajuns la cocheta arenă care a găzduit această ediţie a „mondialelor". Am văzut multe săli, însă trebuie să-i felicit pe constructorii dv., pentru că s-au gîndit la toate, reuşind să amenajeze, cu mult gust, pe un spaţiu restrîns, o arenă dotată cu tot ceea ce este necesar. Echipele României (masculină şi feminină) au învins pe merit, la capătul unei întreceri pasionante. Cîştigătoarele primelor două titluri au dovedit multă omogenitate şi o deosebită stăpînire de sine, fapt care a cîntărit serios în obţinerea celor două succese. Apreciez, de asemenea, eforturile organizatorilor, care s-au străduit să asigure concursului condiţii de desfăşurare dintre cele mai bune".*

Pentru prima oară în istoria „Cupei campionilor europeni" la volei, trofeul a fost disputat de două echipe din aceeaşi ţară. Formaţiile bucureştene Dinamo şi Rapid au luptat faţă în faţă pentru titlul care revine celei mai bune echipe de club a continentului. Iată cum a văzut finala OLIVIER BRUYR (Belgia), secretarul comisiei europene din F.I.V.: *„Îmi pare rău că n-am avut... două cupe! Ambele formaţii ar fi meritat cîte una, pentru calitatea jocului prestat. Ele vor fi prezente şi în viitoarea ediţie a competiţiei şi — cine ştie? — poate că se va reedita această finală. Vreau să felicit atît pe Dinamo cît şi pe Rapid pentru frumuseţea acestui joc. Nu trebuie să uit nici publicul, care şi el trebuie felicitat: niciodată nu am văzut spectatori atît de entuziaşti!"*

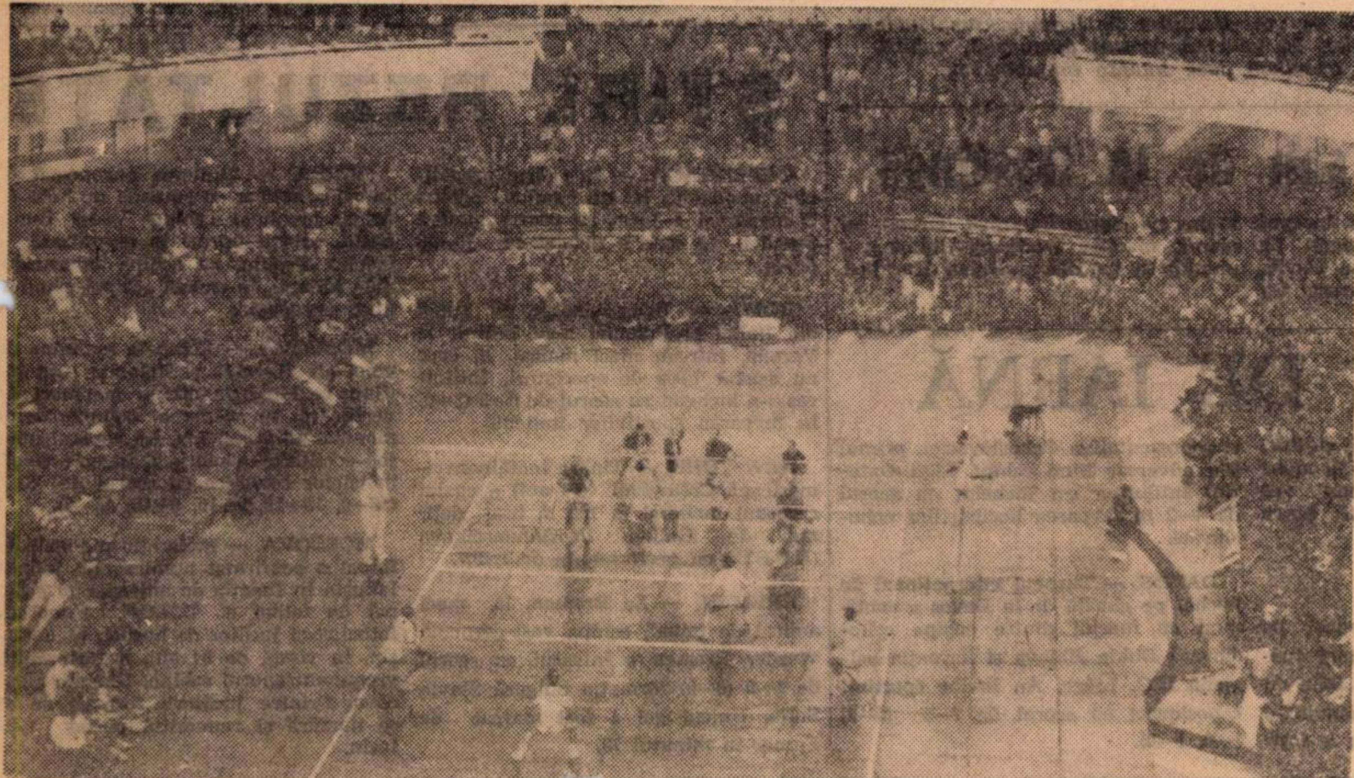
Şi un alt succes al voleiului românesc: locul doi la campionatul mondial masculin şi o dată cu acesta calificarea în turneul olimpic. Comentează H. JENTNER (R. D. Germană), antrenorul echipei reprezentative masculine de volei a R.D.G.: *„Sînt încîntat că, alături de România, am obţinut calificarea pentru J. O. din 1968. Aveţi o formaţie care, eu unul, n-am crezut nici o clipă că ar putea rata succesul. A fost o întrecere a nervilor, din care pînă la urmă a ieşit învingătoare, încheind în favoarea ei şi a şcolii româneşti de volei disputa pentru medalia de argint, atunci cînd medalia de aur le era deja asigurată gazdelor. Pe un teren neutru, fără formidabila susţinere morală a publicului praghez, voleibaliştii cehoslovaci ar fi pierdut meciul cu România..."*

Numele campionului de tenis al ţării noastre, maestrul emerit al sportului Ion Ţiriac, a fost citat de numeroase ori în acest an, în coloanele presei de specialitate de peste hotare. Iată un extras din cronica publicată de ziarul belgian „LES SPORTS", la finala turneului de la Bruxelles, din primăvară: *„Ţiriac, care a eliminat jucători valoroşi ca Wehrens, Drossart, Lundquist, a repurtat o frumoasă victorie în finală, în dauna lui Carmichael. Australianul n-a putut evita magnificul rever al lui Ţiriac şi a pierdut..."* Iar după campionatele internaţionale de tenis ale Austriei, în care Ion Ţiriac a devenit campion la simplu, comentatorul sportiv al postului de radio Viena a transmis: *„Este remarcabil acest român, care posedă o pregătire fizică atît de bună ce-i permite ca în aceeaşi zi să cîştige pe rînd o semifinală de o oră şi jumătate şi apoi o finală de aproape trei ore. Mereu activ, mereu proaspăt, Ţiriac a cîştigat cu dezinvoltură!"*

După încheierea turneului internaţional feminin de şah de la Belgrad (martie, 1966), ziarul iugoslav „BORBA" scria: *„Împărţind primul loc în clasament cu campioana mondială Nona Gaprindaşvili, pe care a şi învins-o în întîlnirea directă, Alexandra Nicolau a demonstrat că în România se desfăşoară o activitate susţinută pentru răspîndirea jocului de şah".*

În timpul campionatului mondial feminin de şah pe echipe de la Oberhausen — unde reprezentativa României s-a clasat pe locul doi, după ce întrecuse cu 2—0 formaţia U.R.S.S. — ziarul vest-german „W.A.Z." din 5 octombrie a scris: *„Spectatori, fotografi, operatori de film şi televiziune s-au îngrămădit în jurul mesei la care jucau două mari rivale, campioana mondială Nona Gaprindaşvili şi una din cele mai puternice adversare ale sale, românca Alexandra Nicolau. Aceasta a repetat, după o luptă acerbă, victoria obţinută asupra campioanei, în primăvară, la Belgrad".*

În penultima sa cronică a Olimpiadei de şah de la Havana, ziarul cubanez „JUVENTUD" are următorul titlu: *„Marele maestru Florin Gheorghiu sfărîmă invincibilitatea lui Fischer".* Comentînd partida în care şahistul român l-a întrecut pe campionul S.U.A., ziarul „GRANMA" din Havana scrie: *„Tînărul mare maestru Gheorghiu este un tipic şahist latin, îndrăzneţ, curajos, avînd caracterele clasice ale jucătorilor de atac".*

Un moment de neuitat din anul sportiv 1966. „Finala românească" a „Cupei campionilor europeni" la volei între Dinamo şi Rapid Bucureşti